

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 525. An & quando Episcopus in pœna depositionis dispensare
possit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](#)

ficium correspondet, hoc ipso indirectè deponendum esse à beneficio ob eandem rationem, quia beneficium datur propter officium, cum gl. in can. I. cas. I. q. 3. Suar. l. c. n. 14. & Laym. l. c. assert. Reiffenst. b. t. n. 23.

2. Resp. ad secundum: depositio alia est verbalis totalis, de qua hucusque dictum, quæque intelligitur, dum quis simpliciter & sine addito jubetur deponi, fitque & fieri solet per sententiam oretensis proferendam, & est propriè simpliciter loquendo depositio. Barb. de off. & potest. Episc. alleg. 110. n. 2. Alia partialis, quæ vel à solo officio vel à solo beneficio dejicit criminatum, quæ si signatae quis in iure deponitur à solo beneficio, nequam ab Ordinibus & officio depositus aut deponendus est. Suar. de cenf. d. 30. S. 1. Reiffenst. b. t. n. 7. dum autem depositus beneficio spoliatus non est, alimenta ei assignanda ex fructibus beneficii, ne cum opprobrio mendicare cogatur. Felin. in c. ex parte, de accusat. n. 4. Suar. l. c. n. 3. & 4. Sayr. L. 4. thes. c. 22. in fine. Castrop. l. c. Avil. de cenf. p. 4. d. unic. du. I. concl. 3. Laym. L. 1. Sum. tr. s. p. 3. c. 5. n. 2. & 3. quin etiam post beneficii spoliacionem subministranda hæc alimenta, censem Sayr. & Avila. Verum posterioris contrarium restitutus doceri à Covar. L. 3. var. c. 13. n. 8. & Bonac. de cenf. Tom. I. d. 4. p. unio. n. 8. ait Castrop. l. c. eò quod depositus libi imputare debeat eam, quam patitur, necessitatem, neque in opprobrium clericatus cedat, quod sic depositus hac alimentorum privatione puniatur, maximè, ut Laym. n. 3. si post depositionem incorrigibilis existat.

Quæst. 524. Num depositus simpliciter & absolutè privetur privilegio clericali fori & canonis?

R Esp. negativè: nisi in sententia depositionis expressè exprimatur hæc privatio. Abb. in c. art. Clerici de judicis. §. de adulteriis. n. 2. Nav. c. 27. n. 81. Diaz. pract. à n. 9. Suar. Avil. LL. cit. Bonac. l. c. n. 3. Castrop. l. c. n. 2. Barb. p. 3. de potest. episc. alleg. 110. n. 3. Wiestn. b. t. n. 73. arg. c. cum non ab homine de judicis. ubi Clericus depositus non permittitur curiæ sacerdotali, nisi crescentiæ sit incorrigibilis, quam ipsam etiam limitationem ad sumnum habere veritatem post incorrigibilitatis declaracionem, quinimò satis probable esse, opus esse non solum sententiæ declaratoriæ incorrigibilitatis, sed etiam privativæ dicti privilegii ob incorrigibilitatem, eò quod nullibi cautum videatur amitti privilegium illud clericale, astruit Castrop. l. c. n. 3. citans pro hoc Laym. l. c. tr. 6. p. 5. c. 5. n. 3. Suar. l. c. n. 7. Tolet. L. 1. c. 50. §. adverte.

Quæst. 525. An & quando Episcopus in poena depositionis dispensare possit?

R Esp. tametsi, ut dictum in definitione depositioonis, ea ex natura sua sit perpetua & irremissibilis, & vel hoc ipso inducat perpetuam inhabilitatem ad quodvis beneficium, tam à quo depositus est, quam ad aliud denuo obtinendum, ut cum Suar. l. c. n. 5. Reiffenst. b. t. n. 26. potest tamen Episcopus cum clericis ob adulterium eoque minoria crimina post peractam penitentiam dispensare, eosque in integrum restituere ex concessione ab Alexand. facta in cit. c. at si Clerici. Abb. in cit. c. §. de adulteriis, à n. 1. Barb. ibid. n. 8. & Gonz. n. 1. qui etiam hanc restitutionem depositorum cum

R. P. Leur. Jur. Can. Lib. V.

Abbate astruit Capitulo sede vacante. His non obstante, quod depositus sit infamis. can. infamis. 6. q. 1. infames autem famæ restituere solius sit Papæ, arg. c. cum te, de Sent. & rejudic. L. 1. §. 10. ff. de potest. Nam eti loli Papæ & Supremo Principi directa restitutio famæ seu in integrum ratione famæ referetur, indirecta tamen, seu quæ sit per quandam consequentiam cit. §. 10. permititur Praetorius unde licet Episcopus in poena infamie dispensare non possit, potest tamen dispensationem, tollendo depositionem, indirecte tollere infamiam ex ea ortam: ita Abb. in cit. c. at si clerici. num. 15. Wiestn. b. t. n. 75. Reiffenst. n. 29.

Quæst. 526. Crimina, ob que Clericus in perpetuum deponi potest, quænam sint?

R Esp. tametsi priscis canonibus severiori disciplina ecclesiastica moribus magis accommodatis multa istiusmodi crimina depositionis poena obnoxia numerarentur, & inter ea adulterium, stuprum, incestus, furtum, homicidium simpliciter talia, isque etiam minora crimina, hodie tamen, rigore illo non parum remittente, non nisi criminibus, non tantum purè ex natura sua & objecto gravibus, sed circumstantiis & adjunctis qualitatibus valde atrocibus & scandalosis prudenti arbitrio Judicis hæc poena depositionis statuenda & infligenda, v.g. adulterio, stupro & incestui violento, homicidio voluntario premeditato, furto sacrilego rei pretiosæ, aut in maiore quantitate, concubinatu notorio & post multas monitiones continuato &c. ita Abb. in c. at si clerici. de judic. n. 33. Laym. L. 1. tr. s. p. 3. c. 5. n. 2. Castrop. tr. 29. p. ult. n. 4. Arg. c. si autem de cohab. Cler. & mul. Trid. Seff. 22. de observand. in celebri miser.

Quæst. 527. Quid, & quotuplex sit degradatio?

1. R Esp. ad primum: degradatio (quæ & depositio realis vocatur) est poena ecclesiastica, quæ Clericus Ordine & munere clericali, & consequenter omni beneficio & officio nec non fori & canonis per sententiam solenniter perpetuè privatæ & Curia sacerdotali traditur ab eadem iuxta leges puniendis, sive ut alii, ut transeat in potestatem sacerdalem, ut instar laici incarcerated ac puniri secundum leges civiles possit. Dicitur autem: per sententiam, quia non infligitur ipso jure, sed per Judicem ecclesiasticum imponi debet, cum ad eam requiratur certa solennitas jure praescripta. c. degradatio. b. t. in 6. Dicitur quoque: privatæ privilegio fori & canonis, quod tamen ad degradationem tantum verbalem extenditur, Barb. ibid. n. 9. Abb. in c. ad abolendam. de heret., cum, ut cum gl. in c. degradatio. in 6. v. privilegio. n. 11. Reiffenst. b. t. n. 34. Wiestn. n. 76. solummodo verbaliter degradatum percutiens non incurrat excommunicationem. can. si quis suadente.

2. Resp. ad secundum: degradatio distincta à depositione simplici, alia est verbalis, quæ fit per sententiam authenticam & solennem, alia realis seu actualis, quæ hanc sententiam certis ceremoniis & ritibus exequitur.

Quæst. 528. A quibus fiat degradatio?

1. R Esp. primò: degradatio Episcopi verbalis fieri potest à solo Summo Pontifice. c. accusat. & c. quamvis. 3. q. 6. Castrop. cit. p. ult. n. 7. cum Abb. in c. grave nimis, de probend. n. 4. & c. non potest.